

عنوان مقاله:

بررسی مزایا و معایب طرح دعوا در شورای حل اختلاف

محل انتشار:

ششمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارآفرینی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

صونا سفیری - کارشناس ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسکو.

خلاصه مقاله:

قانونگذار در راستای ترویج فرهنگ صلح و سازش، طرح ایجاد شوراهای حل اختلاف را به موجب ماده 189 قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بنا نمود و در سال 1387 نهاد یاد شده براساس قانون شورای حل اختلاف تاسیس گردید. صلاحیت اجباری شوراهای حل اختلاف مغایر اصول مختلف قانون اساسی که مرجع رسیدگی به شکایات و تظلمات را دادگستری می دانند، محسوب می گردد. مقنن، شوراهای حل اختلاف را در امور مختلف صالح به رسیدگی دانسته است. طرفین دعوی در برخی امور به موجب نص قانون شورای حل اختلاف، موظف به اقامه دعوی در نهاد یاد شده بوده و در برخی دیگر از امور، قانونگذار امکان تراضی برای طرح دعوی در شوراهای حل اختلاف را به اصحاب منازعه اعطا نموده است. لیکن، مقررات مربوط به صلاحیت شورای حل اختلاف از آن جهت که اجباری است، آمره و از آن جهت که قابل تراضی است، تکمیلی محسوب می گردد.

کلمات کلیدی:

شورای حل اختلاف، صلاحیت، تکمیلی، آمره، صلح و سازش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/866225>

